

Pirineus Digital, 06/03/26

El Parc Natural del Cadí-Moixeró amplia el radi de prospeccions per detectar poblacions de turó

S'estima que els seus efectius oscil·len entre els 100 i 200 individus arreu del territori català

MARÇ 6, 2026

Imatge d'un turó / Parc Natural del Cadí-Moixeró

REDACCIÓ.- El Parc Natural del Cadí-Moixeró amplia, aquest any 2026, les prospeccions en diferents zones de la part central del parc per veure si les dues poblacions de turó (*Mustela putorius*), que s'han trobat una cada extrem de l'espai natural, estan connectades entre si i, per tant, la població ocupa d'est a oest tota la longitud del parc, o bé, es tracta de dos nuclis aïllats.

Aquesta recerca és essencial per entendre millor la dinàmica del turó al territori i per establir mesures de conservació adequades. S'estableixen punts de mostreig en microhàbitats favorables per l'espècie. També es col·loquen càmeres en punts pròxims als que l'espècie ha estat detectada en anys anteriors.

Les càmeres de fototrampeig també tenen la funció de fer vigilància de la possible presència de visó americà a la zona, una espècie invasora introduïda per l'ésser humà, que constitueix una amenaça per a les poblacions de turó i d'altres espècies autòctones.

El seguiment d'aquest mamífer al territori va començar l'any 2025, arran de la troballa d'un individu a la comarca de la Cerdanya l'any 2024. L'any 2025 es va detectar l'espècie mitjançant càmeres de fototrampeig, en una zona propera al parc natural, en el sector de l'Alt Urgell. També es va detectar en un prat inundable a la comarca de la Cerdanya, lluny dels límits del parc.

Espècie amenaçada

Des del Parc Natural del Cadí-Moixeró, s'explica que a Catalunya, el turó es considera una espècie escassa, amb una àrea de distribució reduïda i una dinàmica poblacional regressiva. Es creu que ha desaparegut del 80% de la seva àrea de distribució en 50 anys. Per aquest motiu ha estat declarada en perill d'extinció al Catàleg de fauna amenaçada de Catalunya (DECRET 172/2022, del 20 de setembre). S'estima que els seus efectius oscil·len entre els 100 i 200 individus.

Es tracta d'una espècie d'activitat crepuscular i nocturna, que viu en ambients tan diversos com boscos caducifolis, de coníferes, bardisses, llacunes, zones conreades, etc. Supera rarament els 1.600 m d'altitud.

Durant la dècada 2010-20 les cites de turó a Catalunya es van concentrar a l'Empordà i es va establir com a prioritat per a salvar l'espècie la recuperació d'una meta-població sana a l'Empordà. Actualment, les cites de l'Empordà han anat disminuint i han anat augmentant en el Pirineu oriental, on es considera que existeix el principal reducte de l'espècie a Catalunya.

Les principals causes del seu declivi són: la canalització i dessecat de zones humides, la transformació del paisatge agrícola en mosaic a monocultius intensius, la davallada que han patit les preses clau com el conill de bosc i els amfibis, l'ús generalitzat de rodenticides anticoagulants, d'efecte acumulatiu en els depredadors de rosegadors, els atropellaments, la introducció al medi natural d'espècies invasores, com el visó americà, que ocupa un nínxol ecològic molt similar al del turó, al qual desplaça i l'expansió de més carnívors generalistes com la geneta, la guilla o el gat domèstic amb qui competeix pels recursos.